

РЕШЕНИЕ

№ 238

гр. Пловдив, 09.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, IX НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на седемнадесети януари през две хиляди двадесет и
трета година в следния състав:

Председател: Момчил Ал. Найденов

при участието на секретаря Илияна Й. Йорданова
като разгледа докладваното от Момчил Ал. Найденов Административно
наказателно дело № 20225330206053 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.59 и следващите от ЗАНН.

Обжалвано е наказателно постановление № 651764 –
F651162/02.08.2020г., издадено от М. К. Л., на длъжност *** в ТД НАП-
Пловдив, с което на С. Н. В., ЕГН:*****, с адрес – ***, на основание
чл.80а, ал.1, предложение първо от Закона за данъците върху доходите на
физическите лица е наложено административно наказание - глоба в размер на
13 621,36 лева /тринадесет хиляди, шестстотин двадесет и един лева и
тридесет и шест стотиник/, за нарушение на чл.80а, ал.1, предложение първо
от Закона за данъците върху доходите на физическите лица, във вр. с чл.50,
ал.1, т.5, бук.,Г“ от Закона за данъците върху доходите на физическите лица
/ЗДДФЛ/.

В жалбата се поддържа, че наказателното постановление е
незаконосъобразно и неправилно. В този смисъл се посочва, че в диспозитива
на наказателното постановление не е посочена законовата разпоредба, която е
нарушена виновно, както и че сочените периоди са извън петгодишния такъв,
въз основа на който се носи административна наказателна отговорност, също
– че не е може да се определи точно размера на не върнатите заеми. На
следващо място взема становище, че в хода на проверката не са събрани

достатъчно доказателства, които да подкрепят описаното нарушение, а именно – дали са върнати описаните заеми или част от тях, както и размера на остатъка. Още сочи, че са налице основанията за прилагане реда на чл. 28 от ЗАНН, доколкото няма никакъв вредоносен резултат и не са засегнати по никакъв начин обществените отношения, нарушението е за първи път. Процесуалният представител на жалбоподателя – адвокат А. поддържа жалбата на изложените основания, както и взема становище, че посочената като нарушена законова разпоредба е кумулативна, като следва през текущата година и за период от пет години преди това да са получени кредити, такива не са получени през текущата година. Предлага наказателното постановление да бъде отменено.

Ответната страна – ТД на НАП – Пловдив, чрез процесуалния си представител – юрисконсулт К. оспорва жалбата, сочи че наказателното постановление е правилно и законосъобразно, издадено от компетентен орган при спазване на материалния и процесуалния закон. Още посочва, че АУАН и наказателното постановление съдържат реквизитите, визирани в чл.42 и чл.57 от ЗАНН, нарушението е описано в пълнота, както и че по преписката са събрани безспорни доказателства относно същото. Соци, че не са налице основания за прилагане на реда на чл.28 от ЗАНН, както предлага наказателното постановление да бъде потвърдено, както и да бъдат присъдени юрисконсултско възнаграждение.

Предлага наказателното постановление да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира и приема за установено следното:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е с правно основание чл. 59, ал. 1 от ЗАНН, подадена в преклузивния срок по ал. 2 от този текст, като наказателното постановление е връчено на 28.09.2022г., видно от приложената към наказателното постановление разписка, а жалбата е подадена до РС – Пловдив, чрез ТД на НАП – Пловдив на 12.10.2022г., съгласно отразеното пощенско клеймо на приложения плик. Жалбата също така е подадена от легитимиран субект /срещу който е издадено атакуваното НП/, при наличие на правен интерес от обжалване и пред компетентния съд /по местоизвършване на твърдяното

нарушение/, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество се явява **НЕОСНОВАТЕЛНА**.

От фактическа страна съдът установи следното:

На 03.06.21 г. С. Н. В. подала в ТД на НАП - Пловдив годишна данъчна декларация по чл. 50 от ЗДДФЛ за 2020г., подадена с вх. № 1300И0250180/03.06.21г..

Във същата данъчна декларация по чл. 50 от ЗДДФЛ за 2020 г., С. Н. В. не декларира в законоустановения срок от 10.01.2021 г. - 30.04.2021г., като не попълнила данни в Приложение №11 предоставени/получени парични заеми, непогасените към 31.12.2020г. остатъци от получени парични заеми през предходните, на 2020г., 5 данъчни години /за периода 2015 - 2019 г./ в общ размер над 40 000 лв., а именно непогасени остатъци по получени парични заеми, възлизащи на 136213,62 лева по договори, както следва:

1. непогасен остатък от получен паричен заем в размер на 8000,00 лв. по договор за паричен заем от 14.12.2015г., сключен между С. В. и Г. Г. В. с ЕГН *****, получени в брой в тридневен срок от подписване на договора;

2. непогасен остатък от получен паричен заем в размер на 7500,00 лв. по договор за паричен заем от 21.03.2016г. у сключен между С. В. и Г. Г. В. с ЕГН *****, получени в брой в тридневен срок от подписване на договора;

3. непогасен остатък от получен паричен заем в размер на 7500,00 лв. по договор за паричен заем от 22.08.2016г., сключен между С. В. и Г. Г. В. с ЕГН *****, получени в брой в тридневен срок от подписване на договора;

4. непогасен остатък от получен паричен заем в размер на 3213,62 лв. по договор за паричен заем от 20.03.2015г. за сума в размер на 5000,00 лева, сключен между С.В. и А. Л. Б. с ЕГН *****, получени в брой в тридневен срок от подписване на договора. На 18.04.2016г. по банков път е върната сума в размер на 1786,38 лева;

5. непогасен остатък от получен паричен заем в размер на 15 000,00 лв. по договор за паричен заем от 20.07.2019г., сключен между С. В. и А. Л. Б. с ЕГН *****, получени в брой в тридневен срок от подписване на

договора;

6. непогасен остатък от получен паричен заем в размер на 5000,00 лв. по договор за паричен заем от 07.07.2015г., сключен между С. В. и П. Й. И. с ЕГН *****, получени в брой в тридневен срок от подписване на договора;

7. непогасен остатък от получен паричен заем в размер на 8000,00 лв. по договор за паричен заем от 11.01.2016г., сключен между С. В. и П. И. К. с ЕГН *****, получени в брой в двудневен срок от подписване на договора;

8. непогасен остатък от получен паричен заем в размер на 6000,00 лв. по договор за паричен заем от 16.03.2016г., сключен между С. В. и П. И. К. с ЕГН *****, получени в брой в двудневен срок от подписване на договора;

9. непогасен остатък от получен паричен заем в размер на 8000,00 лв. по договор за паричен заем от 26.04.2016г., сключен между С. В. и П. И. К. с ЕГН *****, получени в брой в двудневен срок от подписване на договора;

10. непогасен остатък от получен паричен заем в размер на 9500,00 лв. по договор за паричен заем от 31.05.2016г., сключен между С. В. и П. И. К. с ЕГН *****, получени в брой в двудневен срок от подписване на договора;

11. непогасен остатък от получен паричен заем в размер на 8500,00 лв. по договор за паричен заем от 15.07.2016г., сключен между С. В. и П. И. К. с ЕГН *****, получени в брой в двудневен срок от подписване на договора;

12. непогасен остатък от получен паричен заем в размер на 9000,00 лв. по договор за паричен заем от 22.08.2016г., сключен между С. В. и П. И. К. с ЕГН *****, получени в брой в двудневен срок от подписване на договора;

13. непогасен остатък от получен паричен заем в размер на 9000,00 лв. по договор за паричен заем от 07.09.2016г., сключен между С. В. и П. И. К. с ЕГН *****, получени в брой в двудневен срок от подписване на договора;

14. непогасен остатък от получен паричен заем в размер на 6000,00 лв. по договор за паричен заем от 27.09.2016г., сключен между С. В. и П. И. К. с ЕГН *****, получени в брой в двудневен срок от подписване на договора;

15. непогасен остатък от получен паричен заем в размер на 6000,00 лв. по договор за паричен заем от 06.10.2016г., сключен между С. В. и П. И. К. с ЕГН *****, получени в брой в двудневен срок от подписване на договора;

16. непогасен остатък от получен паричен заем в размер на 8000,00 лв. по договор за паричен заем от 07.11.2016г., сключен между С. В. и П. И. К. с ЕГН *****, получени в брой в двудневен срок от подписване на договора;

17. непогасен остатък от получен паричен заем в размер на 7000,00 лв. по договор за паричен заем от 12.12.2016г., сключен между С. В. и П. И. К. с ЕГН *****, получени в брой в двудневен срок от подписване на договора;

18. непогасен остатък от получен паричен заем в размер на 5000,00 лв. по договор за паричен заем от 19.12.2016г. сключен между С. В. и П. И. К. с ЕГН *****, получени в брой в двудневен срок от подписване на договора;

След като на 22.03.2022г. свидетелят И. С. Ч. – в качеството и на *** установила същото, то на 09.05.2022г. последната съставила АУАН с № F651162/09.05.2022г. срещу С. Н. В. за нарушение на чл.80а, ал.1, предложение първо от Закона за данъците върху доходите на физическите лица, във вр. с чл.50, ал.1, т.5, бук.,Г“ от Закона за данъците върху доходите на физическите лица, който АУАН бил съставен в присъствието и подписан от В.. Въз основа на същия акт било издадено обжалваното наказателно постановление.

Така описаната и възприета от съда фактическа обстановка се установява по безспорен и категоричен начин от показанията на разпитания в хода на съдебното следствие свидетел И. С. Ч., която помни случая и описва извършената проверка и сторените при същата констатации, както и начина на съставяне на АУАН. Съдът намира показанията на свидетеля Ч. за последователни, логични, непротиворечиви и съответстващи на събраната по

делото доказателствена съвкупност и намира последните за истинни. От същите показания се установява начина на констатиране извършените нарушения, фактите по същите, както и процедурата по съставяне на акта.

Гореописаната фактическа обстановка се установява и от приложените по делото писмени доказателства, а именно – договори за паричен заем и анекси към същите – от които се установяват получените парични заеми, съгласно посоченото в обстоятелствената част, както и писмени обяснения на заемодателите и на жалбоподателя В. – от които се установява както предоставянето на сумите, така и погасената част от тях.

Относно приложението на процесуалните правила: С оглед изложеното, съдът след запознаване с приложените по дело АУАН и НП намира, че съставеният АУАН и обжалваното НП отговарят на формалните изисквания на ЗАНН, като издадени от компетентни органи притежаващи нужните правомощия за тези действия, съгласно така представената Заповед № ЗЦУ-1149 от 25.08.2020г. на изпълнителния директор на Национална агенция по приходите. При съставянето на АУАН и при издаването на НП не са налице съществени нарушения на процесуалните правила, които да водят до опорочаване на административно - наказателното производство по налагане на наказание санкция на жалбоподателя. АУАН е издаден при спазване на императивните изисквания на чл.42 и чл.43 от ЗАНН и не създава неяснота относно нарушението, която да ограничава право на защита на жалбоподателя и да ограничава правото му по чл.44 от ЗАНН в три дневен срок от съставяне на акта да направи и писмени възражения по него. Атакуваното НП съдържа реквизитите по чл.57 от ЗАНН и в него не съществуват съществени пороци, водещи до накърняване правото на защита на жалбоподателя. Спазени са и сроковете по чл. 34 от ЗАНН.

На следващо място, в хода на съдебното следствие, при преценка на цялата доказателствена съвкупност, се установяват достатъчно данни за извършено деяние, с което С. Н. В., ЕГН:***** виновно е нарушила разпоредбата на чл.80а, ал.1, предложение първо от Закона за данъците върху доходите на физическите лица, във вр. с чл.50, ал.1, т.5, бук.,„Г“ от Закона за данъците върху доходите на физическите лица – за това, че на 05.05.2021г., в гр.Пловдив, не е декларирала информацията по чл.50, ал.1, т.5, бук.,„Г“ от Закона за данъците върху доходите на физическите лица, а именно –

непогасените към 31.12.2020г. остатъци от получени парични заеми през предходните, на 2020г., 5 данъчни години /за периода 2015 - 2019 г./ в общ размер над 40 000 лв., а именно непогасени остатъци по получени парични заеми, възлизащи на 136213,62 лева по договорите, описано в обстоятелствената част.

Следва да се съобразим, че за 2021г. срокът по чл.53, ал.1 от ЗДДФЛ (до 30 април на следващата година) следва да се счита такъв до 05.05.2021г., доколкото 30.04.2021г., 01.05.2021г., 02.05.2021г. и 03.05.2021г. са неприсъствени дни.

Съдът намери за неоснователно възражението на жалбоподателя в смисъл, че в диспозитива на наказателното постановление не е посочена законовата разпоредба, която е нарушена виновно, доколкото същата е посочено изцяло правилно и законосъобразно, а именно – чл.80а, ал.1, предложение първо от Закона за данъците върху доходите на физическите лица, във вр. с чл.50, ал.1, т.5, бук.,Г“ от Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

Също неоснователно е и възражението, че сочените периоди са извън петгодишния такъв, въз основа на който се носи административнонаказателна отговорност, доколкото същите посочени периоди са за предходните, на 2020г., 5 данъчни години – за периода 2015 - 2019 г..

Съдът намери за неоснователно и възражението, че не е може да се определи точно размера на не върнатите заеми, доколкото за всеки от описаните в обстоятелствената част договори е посочен както размер, така и остатък към момента за проверката – съгласно вече посоченото, което не е необходимо да се повтаря.

Във връзка с горното – неоснователно е и възражението, че в хода на проверката не са събрани достатъчно доказателства, които да подкрепят описаното нарушение, а именно – дали са върнати описаните заеми или част от тях, както и размера на остатъка, доколкото при проверката са събрани и по делото са приложени обяснения както на заемодателите, така и на жалбоподателя, от които се установяват същите плащания по договорите.

Съдът намери за неоснователно и възражението, че посочената като нарушена законова разпоредба е кумулативна, като следва през текущата година и за период от пет години преди това да са получени кредити, такива

не са получени през текущата година. Нормата на чл.50, ал.1, т.5, бук.,Г“ от Закона за данъците върху доходите на физическите лица визира непогасените към края на данъчната година остатъци от получени през същата и през предходните пет данъчни години парични заеми, съответно – не е необходимо във връзка със същото задължение за деклариране да има получени парични заеми през всяка една от последните пет години, включително – и през последната такава, а е достатъчно през една от тях такива заеми да са получени, в указания размер, както и да са налице непогасени остатъци от същите.

Също така съдът намери, че в случая не се констатира основания за приложение разпоредбата на чл.28 от ЗАНН. Конкретното установено нарушение, както и обстоятелствата по същото разкрива една степен на обществена опасност на деянието, типична за общия случай на нарушение разпоредбата на чл.80а, ал.1, предложение първо от Закона за данъците върху доходите на физическите лица, във вр. с чл.50, ал.1, т.5, бук.,Г“ от Закона за данъците върху доходите на физическите лица, отчетена от законодателя при въздигане на деянието в нарушение. Процесното нарушение е такова на простото извършване и законодателят е предвидил обществената опасност на подобно деяние, като последната не е необходимо /и не е възможно/ да се установява във всеки отделен случай.

Имено предвид формалния характер на нарушението е изцяло неоснователно становището, че няма никакъв вредоносен резултат и не са засегнати по никакъв начин обществените отношения, като още следва да се отбележи, че с липсата на деклариране на обстоятелствата, които законодателят е счел, че следва да бъдат декларирани, неминуемо се нарушава реда на отчетността.

Не на последно място, единствено обстоятелството, че нарушението е за първи път, не може да мотивира основанията на чл.28 от ЗАНН. Следва също да се съобрази, че се касае липса на деклариране на договорни заеми отношения в значителни размери и на множество договорни основания, които обстоятелства не подкрепят един извод за маловажност на случая.

При разглеждане въпроса за съответствието на наложената имуществена санкция с тежестта на нарушението следва да се има предвид, че съгласно разпоредбата на чл.80а, ал.1, предложение първо от Закона за

данъците върху доходите на физическите лица, за визираното нарушение е предвидено административно наказание - глоба в размер 10 на сто от недекларираните суми. В случая законодателят е предвидил наказание, без да предоставя възможност на наказващия орган да индивидуализира същото в определени граници. Санкционната разпоредба е приложена правилно, поради което следва неизбежният извод, че така наложеното наказание отговаря на тежестта на установеното нарушение.

С оглед изхода на спора, на основание чл.63 д, ал.1 от ЗАНН, вр. чл.144 от АПК, вр. чл.78, ал.1 от ГПК, съдът следва да присъди възнаграждение на въззиваемата страна във връзка с осъщественото процесуално представителство, както такова искане е сторено от същата, чрез процесуални и представител.

Съгласно чл.63д, ал. 4 ЗАНН - в полза на учреждениято или организацията, чийто орган е издал акта по чл. 58д от ЗАНН, се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт или друг служител с юридическо образование. В случая въззиваемата страна е била защитавана от юрисконсулт.

Също съгласно чл.63д, ал. 5 ЗАНН - размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. Последната разпоредба от своя страна при определянето на максималния размер на възнаграждението препраща към Наредба за заплащането на правната помощ (Обн. ДВ бр. 5 от 17.01.2006 г.). Съгласно чл. 27е от Наредбата възнаграждението за защита в производства по ЗАНН е от 80 до 150 лева.

Във въззивното производство наказващият орган е защитаван от юрисконсулт, който е взел участие в проведеното открито съдебно заседание. Съдът намира, че делото не разкрива нито фактическа, нито правна сложност, за разглеждането е в рамките на едно съдебно заседание, с кратка продължителност, разпитан е един свидетел, фактическата обстановка не е била спорна между страните, поради което съдът намира, че справедливият размер на възнаграждението за защита от юрисконсулт е 80 лева, който съответства на минималния размер, предвиден в чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл.63, ал.1, изр. първо, пред. първо от

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 651764 – F651162/02.08.2020г., издадено от М. К. Л., на длъжност *** в ТД НАП-Пловдив, с което на С. Н. В., ЕГН:*****, с адрес – **, на основание чл.80а, ал.1, предложение първо от Закона за данъците върху доходите на физическите лица е наложено административно наказание - глоба в размер на 13 621,36 лева /тринадесет хиляди, шестстотин двадесет и един лева и тридесет и шест стотиник/, за нарушение на чл.80а, ал.1, предложение първо от Закона за данъците върху доходите на физическите лица, във вр. с чл.50, ал.1, т.5, бук.,Г“ от Закона за данъците върху доходите на физическите лица

ОСЪЖДА С. Н. В., ЕГН:***** **ДА ЗАПЛАТИ** на НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ сумата от 80,00 (осемдесет) лева, представляваща разноски по делото за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в 14 дневен срок от получаване на съобщението от страните, че същото е изготвено и обявено, пред Административен съд – гр.Пловдив, на основанията, предвидени в Наказателно-процесуалния кодекс, и по реда на глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____